

មានថ្ងៃមួយ ពេត្រុស និងប៉ូហានបានធ្វើដំណើរទៅក្រុងស៊ីរីយ៉ាដើម្បីទៅអធិស្ឋាន។ អ្នកទាំងពីរបានឃើញមនុស្សម្នាក់កំពុងអង្គុយនៅមាត់ទ្វារក្រុងស៊ីរីយ៉ា។

គាត់ពិភាក្សាជើងដើរមិនរួចតាំងពីកើតមកផ្ទះ។ គាត់អង្គុយសុំទានពីអស់អ្នកដែលចូលទៅក្នុងក្រុងស៊ីរីយ៉ា។

ពេលពេត្រុស និងប៉ូហានដើរទៅក្បែរគាត់ បុរសពិការជើងនោះក៏លើកដៃសុំទានពួកគេ។

ប៉ុន្តែ ពេត្រុស និងប៉ូហានគ្មានប្រាក់ដាក់ទានដល់គាត់ទេ។

ពេលនោះ ពេត្រុសបាននិយាយទៅគាត់ថា៖ «ខ្ញុំគ្មានមាសឬប្រាក់ទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងឱ្យអ្នកនូវអ្វីដែលខ្ញុំមាន»។

បុរសពិការជើងបានលឺដោយសង្ឃឹមថាខ្លួននឹងទទួលបានអ្វីមួយពីលោកទាំងពីរ។

ពេត្រុសបាននិយាយទៅបុរសពិការជើងថា៖ «ដោយនៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ចូរក្រោកឡើង ហើយដើរទៅចុះ»។

ពេត្រុសបានចាប់ដៃស្តាំរបស់បុរសពិការជើងឱ្យក្រោកឡើង។

ភែរ៉ាចនោះ ជើងរបស់គាត់ និងសន្លាក់ភ្លើង ក៏ប្រែជាមាំមួន ទាំងមិនដឹងខ្លួន គាត់ក៏ក្រោកឡើង ហើយដើរបាន។

គាត់មានអំណរជាខ្លាំង គ្មានពាក្យនឹងថ្លែង។

ហើយគាត់បានដើរតាមពេត្រុស និងប៉ូហានចូលក្នុងក្រុងស៊ីរីយ៉ាទាំងដើរផង លោតផង និងច្រៀងសរសើរក្នុងព្រះជាម្ចាស់ផងដែរ។

មនុស្សគ្រប់គ្នាដែលបានចូលមកអធិស្ឋានក្នុងក្រុងស៊ីរីយ៉ា បានឃើញទិដ្ឋភាពនេះហើយក៏មកជុំគ្នា។

ពេត្រុសបានខិតខំពន្យល់ឱ្យមនុស្សគ្រប់គ្នាដែលប្រជុំគ្នាដឹង ហើយជឿលើព្រះជាម្ចាស់។

ក្រោយពីនោះមក គ្រប់កន្លែងដែលពេត្រុសទៅ លោកតែងតែប្រកាសពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូដល់មនុស្សគ្រប់គ្នា។

ដូច្នេះ តាមរយៈពេត្រុស មានមនុស្សជាច្រើនបានទទួលជឿព្រះយេស៊ូ ជឿថាទ្រង់ជាបុត្រារបស់ព្រះជាម្ចាស់ និងជាព្រះសង្គ្រោះ។

- សូមសរសេរតាមឧកញ៉ាខាងក្រោម រួចទន្ទេញ។ (កិច្ចការ៣៖៦)

ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ជាអ្នកភូមិណាសាធីត
ចូរក្រោកឡើង ដើរទៅចុះ!

សកម្មភាពទី១

ធ្វើកុក្កតាម្រាមដៃ ហើយលេងល្បែងដើរតួជាអ្នកជំនាញ។

